

הגרעין התורני-חברתי יבנה

"Pine pes"

שבת פרשת 'אחרי מות' עלון מספר 162 ט' אייר התשע"ג

העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן-יבנה ובמילים

כניסת שבת: 18:51 יציאת שבת: 19:51

הנח"ל החרדי של בר כוכבא

רבי עקיבא מנהיגו הרוחני של המרד, ואם היו מוצאים עיר שעזרה לו היו משמידים אותה כליל לכן ר"ע החליט מעצמו שאין לסכן את כל העיר, והלך לישון בשדה. מכאן שבאותה תקופה התנהל מרדף אחרי ר"ע ותלמידיו, וזה מה שמספרת איגרת רב שרירא גאון ש"הוה שמצא בתלמידי רבי עקיבא". אומרת הגמ' במסכת ברכות(מו:): "תנו רבנן: אין מכבדין - לא בדרכים, ולא בגשרים ולא בידים מזהמות". אדם הנמצא בתפקיד צבאי-מבצעי אינו יכול לכבד את הסובבים אותו מכיוון שיש ערכים חשובים יותר לנגד עיניו, לכן אומרת הגמ' "אין מכבדין בדרכים והגשרים" - ששם אין לדרוש זאת ממנו.

מסבירה הגמ' במסכת יבמות תלמידי ר"ע נפלו מפני "שלא נהגו כבוד זה בזה", בדרכי רמז חז"ל הראו לנו שתלמידי רבי עקיבא לחמו במלחמת בר כוכבא כדרך של פרטיזנים, עשו מארבים בגשרים ובדרכים ולחמו עם מה שהיה בידיהם באמצעים דלים וצבא קטן. תלמידי ר"ע לא נהגו כבוד זה בזה כי הם היו באותה עת במצבים בהם ענייני הכבוד אינם קיימים כלל, ערכים גדולים יותר כמו שחרור ירושלים, חופש, שלטון, שלום העם, היו חשובים יותר, ביום ל"ג בעומר זכו תלמידי ר"ע בראשות בר כוכבא, לשחרר את ירושלים מהרומאים והשמחה הייתה גדולה, למרות שזה היה לזמן מועט הם קבעו יום זה ליום שמחה בו היו נוהגים מידי שנה לשחק בחץ וקשת ילדי ירושלים.

בימים אלו אנו נוהגים מנהגי אבילות מכיוון שמתו תלמידי רבי עקיבא "שלא נהגו כבוד זה בזה" דבר תמוה שתלמידיו של רבי עקיבא שחרט על דגלו "ואהבת לרעך כמוך" פספסו דווקא את המסר המרכזי של רבם ולא נהגו כבוד זה בזה.

תלמידי רבי עקיבא מתו בתקופה הרת גורל-מצביא יהודי בשם בר כוכבא מורד במלכות רומא.

על תקופת מרד בר כוכבא כותב רב שרירא גאון "והיה השמד על התלמידים של רבי עקיבא", וצריך לבאר מדוע תלמידי רבי עקיבא נרדפו ונשמדו על ידי הרומאים? במסכת ברכות (ס:) מובא סיפור שפעם אחת הגיע ר"ע עם תלמידיו לעיר אחת וביקשו ללון בה ולא מצאו אכסניא באותה העיר ויצאו ממנה והלכו ללון בשדה והיו אתם חמור, תרנגול ונר. כשישבו בשדה באה הרוח וכיבתה את הנר, חיות טורפות הרגו את התרנגול והחמור ובאותו לילה בא גייס (צבא רומאי) על העיר ופגע בה קשות, ור"ע ותלמידיו שישנו בשדה בדממה ובחושך וניצלו.

הרב צבי יהודה קוק זצ"ל היה אומר שגמ' זו תמוהה מאוד. וכי ייתכן שיהודים לא יכניסו לביתם אורחים ולא יתנו להם אכסניה? ועוד לרבי עקיבא מגדולי התנאים ששמו נודע ברבים? הרב צבי יהודה זצ"ל מבאר שהדבר היה בזמן מלחמת בר-כוכבא, כאשר גברה ידם של הרומאים והם החלו לחפש את מנהיגי המרד ובראשם ר"ע ותלמידיו. הרומאים רדפו אחרי

הרב שלמה גורן

סיום חיים

מערכת עלון "לשם שמים"
lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור:

הגרעין התורני-חברתי יבנה

לתרומות ניתן ליצור קשר
או להפקיד יטירות בחשבון הבנק:
סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

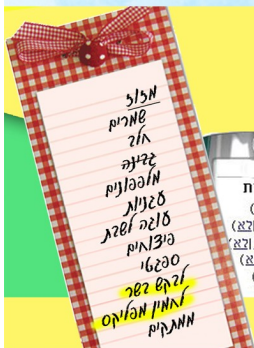
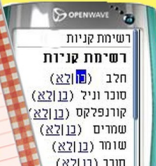
העלון מוקדש לרפואת חברנו: ישראל פרז'י רפאל בן מרים

כל משפחה, ורשימת הקניות שלה...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בייבי מזוז רח' שבז' 08-9436945

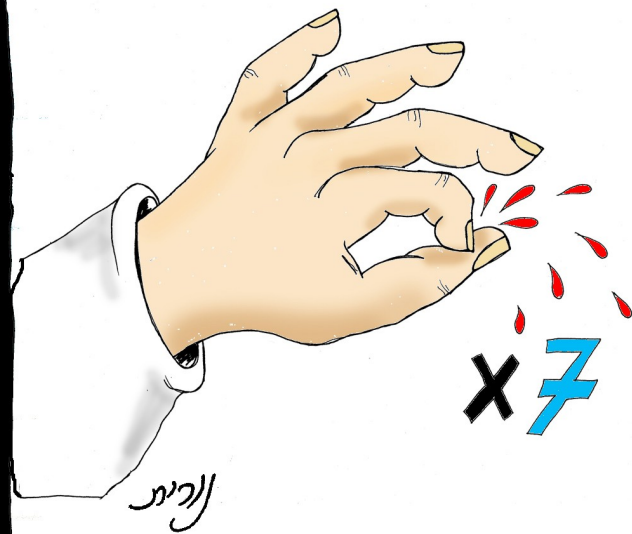

**"כמעשה ארץ
מצריים... וכמעשה ארץ
כנען... לא תעשו"**

מעיר השפת אמת! שאין
הכוונה לעבירות, שהרי
הן מפורשות בכל
התורה, אלא שאפילו
דברי הרשות, המעשים
שיותר לעשותם, אם
את אלה אל תעשו כדרך
שעושים אותם הגויים.
שלא תהא אכילתכם
כאכילת גוי, שלא תהא
שנתכם כשנת גוי..

שבת שלום ומבורך !

פרק יא פסוק לז: וכל
כלי חרס אשר יפול מהם
אל תוכו... ואותו תשבירו

יש לנו פותר!
נדב ישועה פתר את החידה הקודמת.
יישר כח נדב!

**איזה פסוק
ציירתי הפעם?**

מאת: מרים

חכמת נשים

הפכו השחור, בכדי להבין עד כמה הטוב קיים אנו רואים דברים
פחות טובים ומעריכים את הטוב הנמצא, כך בענייננו בכדי לברר
מה הנקודה העקרית שמאפיינת את עם ישראל, עמ"י היה צריך
להשתעבד לאומה שהיא ההיפך הגמור ממנו. "להשתעבד"
מלשון עבד- שהוא מבוטל לגמרי מול

אדונו. אם לעמ"י היה מן המשותף עם מצרים, היה מזדהה עימה
ובכך לא עבד אלא תושב ככל התושבים אלא שהעבדות מדגישה
את השוני-שעמ"י לא היה כמצרים ולכן נקרא "עבד למצרים".
"וענין שהם הפכים להם כי עצמם של מצרים דבוקים בזנות
וכל דבר תעוב ונמשכים בטבעם אחר הזנות ומעשים אשר הם
תעובים, וישראל עצם שלהם זרע אמת גדורים בעריות וקדושים
ומובדלים מכל עריות כמו שאמר הכתוב (תהלים קכ"ב) שבטי
יה עדות לישראל, שהעיד שמו עליהם שהם בני אבותיהם"
תרבות מצרים חרטה על דגלה את שלטון החומר על

הרוח. מצרים טענה שמה ששולט באדם הוא הגוף-החומר, ולכן
תפקיד התרבות הוא לשרת את היצרים הנמוכים, הגופניים.
אמנם תרבות מצרים היתה מפותחת ועשירה אך כל כוונתה
ונטיתה היתה בכדי לשרת את שלטון החומר על הרוח-הגוף על
הנשמה וממילא הדבר מביא לשחיתות וחוסר מוסר ואין צורך
לפרט..

ולכן עם ישראל שביסודו הוא רוחני ומוסרי, ותפקידו להביא
את המוסר לעולם היה שונה כ"כ ממצרים.
ומוכרחים היו להשתעבד למצרים בכדי לבנות בעצמם את
מדרגת המוסר והרוח, דווקא מתוך ההפך.
דרך הפגישה עם העם שמעלה על נס את
החומריות, היצירות, והגוף. מבין עמ"י מהי מהותו-שביסודו
אנו עם קדוש שמובדלים מעריות, ובכך מעלה על נס את הרוח
ובכך נבדלים ממצרים.

"ארץ מצרים" הארץ הנערצת, כולם מכירים בעובדה שהיא
הארץ המפותחת ביותר, משתרעת על שטחים עצומים. המוני
העם עוסקים בחקלאות ומסחר, שכן ארץ זו מבוססת כלכלית
ופורייה בעקבות הנילוס השוכן במרכזה, פירמידות גדולות
מימדים, שליט נערץ המנהל מערכת משפט, ושלטון מאורגן
ומסודר, ומצליח לשלוט על עמו שכן העם נאמנים לו (בניגוד
למצב מצרים כיום..)

תרבות מצרים העתיקה מתפארת במדע המתקדם ביותר
ובחכמים, "חרטומים", שפענחו בבינתם מעשי אותות וכשפים.
אם כך מדוע לא ללמוד ממנה? ומדוע יש חשיבות לאזהרה
"**כמעשה ארץ מצרים.. לא תעשו**"!
המהר"ל בספרו "גבורות ה'" פרק רביעי מבאר מהי הנקודה
העיקרית שאפיינה את ארץ מצרים:

"כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו.. מובא בספרי
(תורת כהנים): מנין שלא היתה אומה באומות שהיו דרכיהם
כמו מצרים: תלמוד לומר: כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה
לא תעשו. ומנין שהדור האחרון שהיו מקולקלים דרכיהם יותר
מכולן? תלמוד לומר: אשר ישבתם בה לא תעשו. **מנין שישבת
ישראל גרמה להם כל המעשים האלו? תלמוד לומר אשר
ישבתם בה לא תעשו.**"

מפני כי הדבר מתפעל מהפכו מצד שהוא הפכו לו פועל בו, ולא
יתפעל הדבר מעצמו, לכך כאשר רצה השם יתברך שמו לקיים
הגזירה שגזר על זרע אברהם כי גר יהיה זרעך ועבדום וענו
אותם ארבע מאות שנה, לא היה זה אלא באומה שהם הפכים
להם, כי מצד אשר הפכים להם יתקיים בישראל ועבדום וענו
אותם ארבע מאות שנה."

לעיתים כאשר ברצוננו להסביר, ולהבהיר עניין מסויים מלמדים
אותנו על היפוכו. למשל, כדי להבין
עד כמה הלבן הוא לבן נראה את

ערב יום העצמאות
במטה משה הילדים נהנים מההצגה
וההורים מרותקים להרצאתו של אליהו ליבמן על סמטת
הגיבורים בחברון!

לא רק מחברת צ'ופרים

מה משמעותי מצד עצמו. היחס הזה נובע מה"משפטיזציה" שהשתלטה על אורחות המחשבה שלנו. סגנון המשפט אינו רק המאפיין המובהק של החברה הישראלית של היום, אלא הוא גם סגנונם של עובדי ד' - עובדי ד' רגילים לחשוב במטבעות לשון הלכתיות, ומה שאינו כתוב כהלכה או בניסוח נורמטיבי מחייב נדחק בדרך כלל למקומות נמוכים יותר בברית שבינינו לבין ריבוננו של עולם. אולם, לא זה היחס הנכון לפרקי אבות. להפך, ראוי שהם אכן יהיו המעצבים היסודיים ביותר של ההתקשרות המיוחדת שבין אלוקים ואדם; ראוי כי על אף סגנונם המיוחד לא יידחקו לשולי ההתייחסות. כי אם להפך. מסכת אבות כשמה כן היא - היא מסכת האבות שקדמו למתן תורה, וכשם שהאבות יצרו בנו את התשתית של עשיית צדקה ומשפט כך אנחנו צריכים להקדים "מילי דאבות" לכלל התורה.

קו הגבול עובר אפוא בין שפה של אפשרות לבין שפה של מחויבות. הפיכת מסכת אבות מעלה תאנה ללבוש של ממש טמונה ביסודו של דבר בשאלה האם המסכת הופכת להיות מסכת מחייבת. היא מלמדת אותנו מהם התנאים לחרוץ דין - בין אם מדובר בהזכרות שנאמרו ביסודן לדיינים אך הפכו לדרך בה אנו פועלים כיצורים שיפוטניים ביחס למציאות כולה, ובין אם מדובר בהזכרות כלליות הנוגעות לדמות האדם; היא מלמדת אותנו על היחס הראוי שבין מעשה ומחשבה, לימוד וביצוע; היא מלמדת אותנו דברים הרבה על היחסים שמצריכים להיבנות בין איש ובין רעהו ועוד עניינים רבים אחרים. כל אלה מהווים למעשה חובה, ורק בשעה שאנו מתייחסים אליהם כחובה הם פוסקים מלהיות "עלה תאנה" ונבנים כיסוד דמותו של האדם מישראל.

צריך להפיץ אפוא את בשורת פרקי האבות, כחלק בלתי נפרד ממימוש האחריות שלנו כלפי כלל ישראל וכלפי המציאות כולה, וכל זה בשפה של מחויבות עמוקה לתיקון היחסים שבין אדם לחבירו, ולא כתירוץ להתחמקות מברית האדם ואלוקיו; צריך ללמד בראש ובראשונה את עצמנו ולאחר מכן את סביבתנו כי אבותינו היו אנשי צדקה ומשפט, שיצקו בנו את היסודות הבריאים והעמוקים ביותר המכוננים את המציאות בדרך

הראויה. אימוץ שפת המחויבות הוא התנאי העיקרי לבשורה זו, והוא גם מהווה את הכנת הקרקע לבניית קומות גבוהות יותר של מחויבות. מעולמם של האבות אנו מחויבים לעבור לברית סיני שנכרתה בהנהגתו של משה רבינו, שהיא הקומה הכוללת גם את המצוות שבין אדם למקום. מסתבר, שמסכת אבות היא לא רק מחברת צ'ופרים. היא הרבה יותר...

בשבת הזאת נקרא את פרק ג' במסכת אבות. בתחילת משנה י', אנו קוראים את דבריו של ר' חנינא בן דוסא: "הוא היה אומר: כל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו. וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו, אין רוח המקום נוחה הימנו."

לכאורה, המסר פשוט. תהיה בן אדם והקב"ה יהיה מבסוט עליך. אלא, שכדאי להיזהר מאוד בדברים. הקורא עלול להסיק, שאם רק יהיה נוח לסביבתו, די לו בקשר הזה כדי להיקרא יהודי. אין לו צורך בקשר אדוק של מצוות עם ריבוננו של עולם. פעם, כשרמזתי לחברי על כך שהוא "מחפף" יותר מדי במצוות, הוא ענה לי: "אני מחמיר בבין אדם לחבירו." באותו הרגע, חשבתי שהוא סתם חיפש מה לענות. אך לאחר שחשבתי על כך רבות, התחוויר לי שחברי זה הוא אכן אדם שמקפיד על בין אדם לחבירו. הוא מגלה רגישות גבוהה, מכבד, עוזר ותומך. אך מאידך גיסא, האמירה הזו עשויה לגרום לכך שאדם ירגיש שלם עם עצמו, ולא יחפש לתקן את דרכיו באפיקים אחרים.

למרבה הפרדוקס, דווקא קיומה של מסכת אבות, מסייע לאנשים להסתפק באמירה שדי בלהיות "אנשים טובים". כמה פעמים שמענו את החילוני מנפנף לנו ב"דרך ארץ קדמה לתורה"? הרב יובל שרלו מסביר את הדברים בצורה בהירה:
פרקי אבות משמשים פעמים רבות בחברה הישראלית עלה תאנה של יהדות. אנשים הפותרים עצמם ממחויבות לנאמנות המלאה השואפת לקיים את מלוא הברית שבין אלוקים ואדם טוענים כי הם מבטאים את אמונתם ואת זהותם היהודית בקיום של פרקי אבות. בדרך כלל אין הם יודעים לומר משניות כהלכתן, אולם הרעיון הבסיסי והיסודי של יחס נכון שבין אדם לחברו מוכר להם מפרקי אבות, והם מעטרים עצמם בכתר פרקי האבות.

לו אכן היו פרקי אבות בסיס לקיום עמוק יותר של בין אדם לחבירו בעולמה של תורה הייתה זו שמחה גדולה מצד עצמה, בשל העובדה שישנה חשיבות עליונה לביסוס קומה ראשונה של דרך ארץ, וגם אם אין היא מהווה תשתית לקומות עליונות יותר של מצוות שבין אדם למקום, היא חשובה מצד עצמה. אולם, בשעה שהדברים נאמרים כתירוץ בלבד ולא כיעוד חיים ההסתתרות מאחרי הטיעון של קיומה של זהות יהודית דרך פרקי אבות אינה מקדמת את המציאות לשום מקום.

שכן, על אף האופי המיוחד של סגנון פרקי אבות יש לדעת כי אף הם כתובים בשפה מחייבת. הנוסח בו נאמרות המשניות כגון "היו מתונים בדין" עשוי להטעות. הדברים נראים כעצות טובות, כדברי מוסר ומידות, וכעניינים המהווים עיטור מצווה ולא דבר

חוגגים עצמאות באולפנא ביבנה

תודה לבורא עולם שזיכה אותנו בשליחות המדהימה הזו.

התרגשנו עד דמעות בראותנו את הבנות מגיעות בבודדת, בקבוצות, עם אמהות, את מדריכות אפיקים את חברות הצוות עם ילדים בכל הגילים ובצמצם את כל משפחת האולפנה. לראות את האולפנה לובשת חג ומאפשרת ליום העצמאות להיות משמעותי וערכי עבורנו ועבור הבנות שלנו.

תודה גדולה לכל אחת ואחת על

הערב העוצמתי והמשמעותי. אין ספק שהבחירה שעשו הבנות לאור העבודה החינוכית של כל אחד מחברי הצוות מחזקת ונותנת כח. זו היתה חוויה עוצמתית לעבור יחדיו את המעבר בין יום הזיכרון ליום העצמאות, להתפלל יחד בערב יום העצמאות אמהות, בנות, מורות ואורחות, לרקוד ולשמוח, לשיר ולסעוד סעודת חג באולפנה.

תודה גדולה לכל העוסקות במלאכה, שנזכה להמשיך ולהשפיע בנועם ובאהבה הרבה שיש בצוות המופלא שלנו.

מצ"ב תמונות של נחת, לתפארת מדינת ישראל. אולפנת יבנה

בית- מדרש 'לשם שמים'

בית- מדרש שבת

לימוד גמרא

15:00

ינון צרפתי

שיעור ילדים

14:30

ציון נחמיאס

פרשת שבוע

16:00

הרב סעדיה

חמישי

רביעי

שלישי

שני

ראשון

תפילת שחרית

5:25

תפילת ערבית

20 דק'
אחרי שקיעה

אורחות
צדיקים

הלכה

נביא
נשיא

נביא
גברים

מסילות
ישרים

הרב שיקה מהצרי

הרב עובדיה מאנוע

הרב משה מליחי

הרב אריה סעדיה

רחוב הנשר 2 * בית הכנסת 'אוהל משה'

העלון יוצא בסיוע מתפללי בית-הכנסת בוכריץ

לפרטים נוספים ויצירת קשר- ניתן לשלוח SMS למספר: 050-3666636 או מייל Ishamaim@gmail.com

הערץ תרני- חברי יבנה

"PINE PES"

שבת קהילה שבת ירושלים...

כר' איוו

בהרשמה מראש בלבד בטלפון:
גלית: 052-78383-43
רעיה: 050-4531228

**קבלת שבת
ותפילה חגיגית
בסניף בני-עקיבא**

**ערב שבת
סעודות משותפת'**

**21:30
טיש חסידי מיוחד**

**יום שבת:
18:00
סעודה שלישית**

הערץ תרני- חברי יבנה

"PINE PES"

**אתם ביקשתם אותנו!
ועכשיו הוא חולצנו!!**

הרעין
'לשם שמים' זכה
שמח להזמיןכם

הרב ערן טמיר

חוזר להמשך סדרת השיעורים המרתקת
בין הנושאים: חינוך, משפחה, השקפה ואקטואליה

סדרה של חמישה שיעורים,
מתחילים **יום רביעי הקרוב!**
(תאריכים קרובים: יד' אייר, כא אייר)
בשעה **20:00 בבית המדרש** (רח' הנשר 2)

השיעור מיועד גם לנשים

ניתן להתעדכן בSMS ע"י שליחה למספר 050-3666636

תיקון טעות: אריאל ברזילי עוד
לא התגייס והוא לומד כרגע
בישיבת ההסדר בשדרות (:
ותגייס בעזרת ד' בשנה הבאה

מזל טוב
ליונתן מנצור
גרעין 'לשם שמים'

בניצן ליגל וספיר הנסיכות
המון מזל טוב ליום הולדתכן
אוהבים מאד המשפחה (:

דשי"ם ומזלט"ים

לטל מוסאי מזל טוב לרגל יום הולדתך
אוהבים המשפחה החברים

תבליני א.א.

בהשגחת הרבנות יבנה

תבליני א.א.

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה,
סלוק, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808